

Ihmisyyttä tutkiessa, havaitsee helposti sen, että olemme syntisiä – kaikesta uskovaisuudestamme huolimatta. Paavali kirjoittaa opettaen synnin olemuksesta ja sen hallinnasta juuri uskoville ja seurakuntalaisille. Hänen kirjeensä eivät olleet osoitettu jumalattomille, vaan meille, jotka kannamme kristityn nimeä.

Raamatun yksi perustotuksista on, että ruumiissa asuu synti. (Room.7:23) Toinen selkeästi ilmaistu totuus on, että Jumala itse on sulkenut meidät tähän olotilaan. (Room.11:32, Gal.3:22) Huomaathan, että nämäkin ajatukset olivat opetusta uskoville.

Jumala on katsonut viisaaksi jättää meihin jokaiseen heikkoutta, että olisimme alati riippuvaiset Hänen armostaan. Se tekeekin meistä yhdenveroisia Hänen edessään, - onhan Jumalan lain suhteen niinkin, että joka rikkoo yhden käskyistä, on syyppää kaikkeen muuhunkin. (Jaak.2:10)

Nähdessämme heikkoutta itsessämme, on hyvä ajatella sitä Jumalan näkökulmasta. Hänhän on luvannut olla heikossa väkevä! (Mark.14:38, Room.5:6, 1.Kor.1:25, 9:22, 2.Kor.12:10, 13:4,9, Hepr.11:34) Liikumme jälleen alueilla, jota tämän maailman käsityskyky ei riitä ymmärtämään. Heikkous inhimillisyydessä tekee ihmisen yhä riippuvaisemmaksi Jumalan armosta, ja tämä jumalinen ominaisuus - taivaasta lähöisin olevana - *saa heikon olemaan lopulta, kuin väkevä soturi.*

Ongelma on usein siinä, että olemme sokeita omille synneillemme. Saatamme nähdä toisten näkyvät kompuroinnit ja olemme ehkä pystyneet elämään ilman tällaisia näkyviä lankeemuksia. Emme ehkä juopottele, elä haureellisesti, varasta, valehtele tai kiroile. Tästä hienosta esiintymisestä ylpeinä emme huomaa, miten usein olemme kuitenkin ahneita, pilkallisia, ylpeitä, pahanpuhujia, kadectivia, nurjia, itseään parempana pitäviä, jne. Puhumme suureen ääneen toisen lankeemuksesta ja heikkoudesta, mutta *oma syntisäkin suu on tiukasti solmittuna!*

Oman syntisyyden näkemiseen tarvitaan Pyhän Hengen täyteyttä. Hän

näyttää meille todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. (Joh.16:8) Kun Jeesus saa tulla sydämeen, Hän puhdistaa sen *syvimpiä sokukoita myöden.* - Onkin niin, että vasta Jeesuksen tuoman armon avulla, ihminen uskaltautuu käsittelemään omaa syillisyyttään. Armon avulla syillisyyys ei tee enää niin kipeää, vaan Jeesuksen hellässä hoivassa saa pestä ja heittää pois kaiken, mikä on vääryyttä. (1.Piet.2:1,24)

Toinen ongelma on, että usein saatamme omaksua ihmeellistä armoa omilla asioissamme, mutta käsitellessämme toisen asioita, osoitamme kylmästi armottomuutta ja syyttävää sormea. (Matt.7:3) Tästähän Jeesus varoitti meitä hyvin ankaraan sävyyn. (Matt.18:23-35)

Syillisyyksymysten äärellä meidän tulisikin nähdä kokonaisvaltaisemmin Jumalan armotyö ihmisten kesellä. Armo kuuluu minulle, mutta se kuuluu myös sinulle! **Armon käsite joko on läsnä koskien kaikkia, tai sitä ei ole lainkaan.** Jeesus opetti tästä, muistuttaen, että ellemme me anna anteeksi toisillemme, taivaallinen Isäkään ei anna meidän rikkomuksiamme anteeksi. (Matt.6:14-15)

Riittävän syvälle, ja kirkkaalla armon valaisimella valaisten sydämen ajatuksia, asenteita ja päätöksiä, näkee lopulta hirvittävän syillisyyden ja heikkouden. Yksikään meistä - *ei edes parhainkaan kristitty* - kykene elämään edes puolta tuntia tekemättä syntiä. - *"Se siitä hurskastelusta sitteen!"* -

Lopulta jää ainoastaan Jumalan ihmeellinen armo. Se on ainut toivo, ainut mahdollisuus ja ainut pelastus. Ennen tähän tulemista, Jumala saattaa sallia sinulle syvän lankeemuksen. Näet kenties tunnossasi asioita, joissa olet tehnyt miltei hirvittäviä tekoja - salassa, joita häpeät niin, että voit fyysisestikin pahoin. Tiedä se, että sekään ei ole vielä mitään verrattuna siihen, mitä löytyy sydäimestäsi asennemaailmasta, alitajuisista ajatuksista, tyhmyyden alta, jota ihminen on omassa viisaudessaan ja esimerkiksi omahyväisyyden viitan alta. On niin paljon ulottuvuuksia, joita ihminen ei kykene hallitsemaan - tekemättä syntiä.

Tästä muistutuksena meille Sanasta löytyy Daavidin lankeemus, ja samoin Pietarin kohdalla, kun hän kielsi sadatellen tuntevansa Jeesuksen. Millaisia *jumalolentoja* he olisivatkaan meidän silmissämme, ellemme tietäisi heidän epäonnistumisiansa! Ehkä he itsekin

olisivat olleet kovin ylväitä ja korskeita, ilman tällaista syvää *pudotusta "helvetin kuiluihin."* Niin sydäntä särkeviä rukouksia Daavid rukoili, tajuttuaan oman syillisyytensä. (Ps.19:13, 25:18, 32:5, 51:3) Ei hänellä ollut tunnelaan vain yksi teko Betseba-nimisen naisen kanssa, vaan hän rukoili anteeksiantoa, koska kaikki hänen syntinsä olivat hänen edessään. (Ps.51:5)

Ajatuksin, asentein ja teoin - siinä on *"Jerikon muuria"* valloittavaksi, ja onkin niin, että joka näkee omaa syntisyyttään, sen ei tarvitsekaan olla toisten kimpussa - syyttäen ja syylistäen. Lopulta jää vain armo, jonka varassa pelastumme. Tätä ei voi kyllin teroittaa!

Daavid rukoilee myös: *"Älä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi."* Hän oli ymmärtänyt, mikä on tuo voima - ylitse hänen syntisyyden. Se on tänäänkin sama ja muuttumaton voima, joka **tekee sinut vahvaksi ja väkeväksi heikkoutesi keskellä.** - Rukoukseni on, *"älä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi, ota pois pahat tekoni - ota sydäimestäni pois tämän maailman synti - Sinä Pyhä Jumalan Karitsa! - Päästä minut pahasta, heitä syntini merten syvyyksiin, armosi ja laupeutesi tähden! Jeesus, minun Jumalani, armahda minua, pelasta minut!"*

Kun Raamatun pyhät sankarit ja Jumalanmieleiset Herran palvelijat joutuivat taistelemaan syntiä vastaan, tunnustaen avuttomuuttaan sen edessä, ymmärräthän, että tämä on myös meidän osamme. - Loppuun asti tässä maallisessa vaelluksessamme joudumme kantamaan synnin osallisuut-ta ruumiissamme. Se on ristin kantamista joka päivä. (Matt.10:38, Luuk.14:27) Meille ei ole annettu muuta tietä taivaaseen, kuin ristin tie. Tuolta ristiltä kajastaa valo, toivon säteitä, ja armon sanomaa, että Hän on kantanut syntimme. Hän on tullut, että meillä olisi elämä ja yltäkyläisyys. (Joh.10:10) Ota kantaaksesi joka päivä Jeesuksen risti sydämessäsi. Se on sovituksen merkki sinulle - Hänen haavojensa tähden. Omaksuen vapautuksen armossa, lahjaksi saatuna, anna sinäkin lahjaksi lähimmäisillesi itse kokemaa-si armoa! (Matt.10:8)

